

İçsel Işığın Gücü

İçsel ışık, insanın ruhunda taşıdığı ilahi bir armağandır. Bu ışık, insanı hakikate, hakkaniyete, adalete, ahlaka, barışa, sorumluluğa, çalışkanlığa, yapıcılığa, üretkenliğe, güzelliğe, iyiliğe ve anlamlı bir yaşamın yollarına yönlendiren bir rehberdir.

Dolayısıyla insan, yaratılışının bir armağanı olarak içinde ilahi bir ışık taşır. Bu ışık yalnızca bireysel varoluşa anlam katmakla kalmaz; insanı ahlak ve erdem yolunda tutar. Ancak bu ışık, durağan değildir. Sevgi, bilgi, şefkat ve doğru değerlerle sürekli beslenmesi gerekir. Aksi takdirde zayıflar ve insanın ruh dünyası karanlığa sürüklenir. Bu da, dengesizlikler içinde sıkıntı ve zorluklar demektir. Mesih, içsel ışığın önemini şu sözlerle vurgular:

"Sizin ışığınız insanların önünde öyle parlansın ki, iyi işlerinizi görsünler ve göklerdeki Babanızı yüceltsinler" (Matta 5:16).

Bu ifade, insanın yalnızca kendisini aydınlatan değil, çevresine de ışık saçan bir varlık olması gerektiğini öğretir. İlahi ışığını canlı tutan bir insan, hem kendi ruhunu besler hem de topluma hizmet eder.

Süryani kültürü, ışığın ilahi hikmet ve sevginin bir sembolü olduğuna dair derin bir farkındalık taşır. Menbecli Mor Filüksinos'un (440-523) bu anlayışı şöyle pekiştirir:

"Ruhun içindeki gerçek ışık Tanrı'dan gelir. Bu ışık, insanın içindeki her gölgeyi siler ve onu Tanrı'nın huzurunda tertemiz kılar."

Bu ifadeler, hakiki aydınlanmaya ancak içsel dönüşümle ulaşılabileceğini gösterir. Süryani bir atasözü bunu şu şekilde özetler:

"İçsel karanlığı yenecek tek şey, ışığa dönüp onu beslemektir."

Felsefi olarak da ışık, hakikatin ve iyiliğin sembolüdür. Platon'un "**mağara alegorisi**"nde ışık, insanın cehaletin karanlığından kurtulup aydınlanmaya ulaşması

gerektiğini temsil eder. Süryani mistisizmi bu yaklaşımı zenginleştirir. Konuyla alakalı Ninovalı Mor İshak (613-700) şöyle der:

"Ruh, Tanrı'nın ışığıyla dolduğunda, insanın gözleri görünmeyeni görür ve karanlıkta bile ışığı seçer. Bu ışık, Tanrı'nın sevgisinin bir yansımasıdır; insanı hakikate ve sevince götürür."

Hayatın karmaşası içinde bu ilahi ışığı korumak ve güçlendirmek, hepimizin temel görevlerinden biridir. Teknolojik ilerlemelerin ve materyalist değerlerin hâkim olduğu çağımızda, bedenlerimizi doyurmak için büyük çabalar harcıyoruz. Ancak ruhumuzu ihmal ettiğimizde, içsel huzurumuz bozuluyor ve varoluşsal bir boşluk hissiyle karşılaşıyoruz. Mesih'in şu sözleri bu konuda rehberlik eder:

"Bedenin ışığı gözdür. Gözünüz sağlamsa, bütün bedeniniz aydınlık olur. Ama gözünüz bozursa, bütün bedeniniz karanlık olur. Buna göre, içinizdeki ışık karanlıkta, ne korkunçtur o karanlık!" (Matta 6:22-23).

İçsel ışığımızı beslemek yalnızca bireysel bir sorumluluk değil, toplumsal bir görevdir. Farklı bireylerin ışığı bir araya geldiğinde, toplumsal aydınlık artar. Süryani dualarında sıkça geçen şu ifade bu gerçeği dile getiren başka bir yaklaşımdır:

"Senin ışığında ışık bulduk; bize hikmetinin yollarını göster."

Sonuç olarak, içsel ışığımızı beslemek, hem kendimize hem de çevremize karşı olan sorumluluğumuzu yerine getirmeye gayret etmeliyiz. Ancak bu şekilde, maddi ve manevi boyutları dengede tutarak, içsel ışığımızın rehberliğinde daha derin, anlamlı ve uyumlu bir yaşam sürebiliriz. **Çünkü hayatın hakiki anlamı, insanın içsel ışığını hem kendi hayatına hem de başkalarının hayatına yansıtmasıyla ortaya çıkar.**

Yusuf Beğtaş